

Arrest

nr. 214 354 van 19 december 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 juni 2018 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. VANDENDRIESSCHE, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen trekt de vluchtelingenstatus van de verzoekende partij in op 19 december 2017 op grond van artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet. Hiertegen werd door de verzoekende partij beroep ingesteld, de Raad bevestigt met

arrest nr. 202 264 van 12 april 2018 de beslissing van het CGVS tot intrekking van de vluchtelingenstatus waardoor de beslissing definitief wordt.

Op 14 juli 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt bestreden en is gemotiveerd als volgt:

"BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw

naam : M(...)

voornaam : K(...) A(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: herkomstig uit de U.S.S.R.

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende redenen:

Op 11/07/2013 diende u een asielaanvraag in. Op 14/03/2014 werd u door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) de vluchtelingenstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 17/03/2014 in kennis werd gebracht. Als gevolg van deze beslissing werd u in het bezit gesteld van een verblijfsrecht van onbeperkte duur en werd u op 02/07/2014 een B-kaart afgeleverd, op heden geldig tot 24/06/2019.

Vanwege de luchtvaartpolitie te Zaventem ontving de DVZ informatie waaruit bleek dat u op 01/10/2017 het voorwerp was van een grenscontrole, komende van Istanbul (Turkije). U was daarbij in het bezit van een verlopen reisdocument voor vluchtelingen, evenals een intern Russisch paspoort, afgeleverd op 10/03/2011. Dit paspoort bevatte een inreisstempel op datum van 25/05/2016 en een uitreisstempel op datum van 01/10/2017. Derhalve is gebleken dat u meer dan een jaar naar uw land van herkomst terugkeerde.

Dientengevolge werd door de DVZ op 23/10/2017 met toepassing van artikel 49, § 2, eerste lid (en artikel 55/3/1, § 2, 2°), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een verzoek tot intrekking van uw vluchtelingenstatus aan het CGVS verstuurd. In het licht van de heroverweging van uw vluchtelingenstatus werd u op 23/11/2017 door het CGVS gehoord teneinde u de gelegenheid te bieden argumenten aan te brengen tot behoud van uw vluchtelingenstatus.

Op 19/12/2017 heeft het CGVS uw vluchtelingenstatus ingetrokken op basis van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, een beslissing waarvan u op 20/12/2017 in kennis werd gebracht. Het CGVS concludeerde dat u de asielinstanties misleid heeft wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico op vervolging. Het oordeelde bovendien dat de verklaringen die u tijdens uw gehoor aflegde inzake de identiteitsdocumenten waarover u beschikt zou hebben en de démarches die u hiervoor bij uw autoriteiten moet ondernomen hebben van bedrieglijke aard waren en u derhalve geen zicht bood op de werkelijke omstandigheden waarin u bij uw terugkeer naar de Russische Federatie geleefd heeft. Het CGVS concludeerde tot slot dat na grondige analyse van de beschikbare informatie er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de wet van 15 december 1980 is.

Op 22/01/2018 diende u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 16/04/2018 werd de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus door de RVV bevestigd en bijgevolg werd deze beslissing definitief.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken, staat vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen.

U werd op 27/04/2018 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister werd gestuurd, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Blijkens informatie van de postdiensten werd dit aangetekend schrijven op 02/05/2018 afgeleverd. We merken evenwel op dat u geen gevolg gaf aan dit schrijven. Gelet op het feit dat u tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 verklaarde diverse medische problemen te hebben en u geen gevolg gaf aan ons eerste aangetekend schrijven d.d. 27/04/2018, werd op 23/05/2018 een nieuw aangetekend schrijven verstuurd, met volgende uitdrukkelijke opmerking: "Op 27/04/2018 werd u deze vragenlijst reeds via aangetekend schrijven bezorgd, doch tot op heden mochten wij hier geen antwoord op ontvangen. Tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 verklaarde u diverse medische problemen te ervaren. Aangezien de DVZ niet in het bezit is van elementen die deze medische problemen staven, verzoeken wij u uitdrukkelijk deze aan de DVZ te bezorgen, samen met de ingevulde vragenlijst". Blijkens informatie van de postdiensten werd dit aangetekend schrijven op 25/05/2018 zonder succes aangeboden en werd een bericht bij u achtergelaten waarin vermeld staat dat het aangetekend schrijven in een postpunt beschikbaar was voor afhaling. U ging dit aangetekend schrijven evenwel niet afhalen en derhalve kan de DVZ bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten, enkel rekening houden met de actueel in uw administratief dossier aanwezige elementen. Hierbij wordt, in toepassing van artikel 11, § 3, derde lid, (en van artikel 74/13) van de wet van 15 december 1980, rekening gehouden met de aard en de hechtheid van uw gezinsband, met de duur van uw verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

We merken op dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag d.d. 11/07/2013 verklaarde dat u het Rijk op 04/07/2013 binnenkwam, bijna 5 jaar geleden. Derhalve merken we op dat u het overgrote deel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht en we werden niet in het bezit gesteld van informatie of elementen waaruit een diepgewortelde integratie in de Belgische samenleving blijkt. Het loutere feit dat u bijna 5 jaar in het Rijk verblijft, volstaat op zich niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. We herhalen dat u geen gevolg gaf aan ons schrijven d.d. 27/04/2018 en 23/05/2018 en wij bijgevolg niet in het bezit gesteld werden van informatie waaruit blijkt dat u in België een opleiding of tewerkstelling genoot, noch werden wij in het bezit gesteld van enig element waaruit blijkt dat u ondertussen één van de officiële landstalen machtig bent, noch werd een attest van inburgering voorgelegd. Indien u alsnog over nauwe banden met de Belgische samenleving zou beschikken, liet u na dit aan te tonen.

Wat mogelijke gezins- of familiebanden in België betreft, merken we op dat u tijdens uw gehoor in het kader van uw asielaanvraag bij de DVZ d.d. 11/07/2013 verklaarde dat uw echtgenoot op 16/03/2012, uw vader in 1968 en uw moeder in 2005 overleden. U verklaarde een dochter (Z(...)) te hebben die op dat ogenblik in Moskou (Rusland) verbleef, een dochter (M(...)) die op dat ogenblik in Tsjetsjenië verbleef en een dochter (M(...)) die op dat ogenblik in België verbleef. Tot slot maakte u gewag van een in Tsjetsjenië verblijvende broer en halfzus. Betreffende de aanwezigheid in België van uw dochter, merken we op dat raadpleging van het Rijksregister aantoont dat zij effectief legaal in België verblijft en de Belgische nationaliteit bezit. Het familie- en gezinsleven in de zin van het EVRM haalt de aard en de hechtheid van de gezinsband aan, namelijk de band tussen partners en tussen ouders en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, in casu uw meerderjarige dochter, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen.

Dienaangaande merken we op dat u tijdens uw asielaanvraag bij de DVZ tijdens uw gehoor d.d. 11/07/2013 verklaarde last te hebben van gastritis, uw bloeddruk en diabetes. Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 diverse medische problemen te ervaren, waarvan enkele zich manifesteerden tijdens uw verblijf in uw land van herkomst, onder andere omdat u er betrokken zou zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval. U gaf aan hartproblemen te hebben gehad in augustus 2016, gevolgd door een opflakking van uw diabetes die niet gestabiliseerd raakte. Vervolgens zou u, zoals vermeld, op 16/03/2017 betrokken zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval, waarbij u ernstige verwondingen opliep aan uw beide knieën, uw heup en een wonde in het aangezicht. We herhalen dat de DVZ u tweemaal een aangetekend schrijven stuurde teneinde u de mogelijkheid te bieden alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan

kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten. Het tweede aangetekend schrijven d.d. 23/05/2018 vermeldde de specifieke vermelding alle elementen aangaande uw medische situatie over te maken, doch ook hier gaf u geen gevolg aan. Zodoende beschikt de DVZ niet over formele elementen die uw vermeende medische problemen, zoals vermeld tijdens uw asielaanvraag d.d. 11/07/2013 en uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 aangehaald, staven. Derhalve zijn wij op heden niet in het bezit van formele elementen die uw vermeende medische problemen die een terugkeer naar uw land in de weg staan staven, noch zijn wij in het bezit van bewijzen van een meer dan normale band van afhankelijkheid tussen u en uw meerderjarige in België verblijvende dochter.

Bovendien wijzen we er op dat u tijdens uw asielaanvraag d.d. 11/07/2013 aan de DVZ verklaarde een in Moskou en een in Tsjetsjenië verblijvende dochter te hebben, evenals een in Tsjetsjenië verblijvende broer en halfzus. Uit uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 blijkt dat u naar uw land van herkomst terugkeerde om uw broer te bezoeken en bovendien bleek dat uw beide in de Russische Federatie verblijvende dochters na uw betrokkenheid in het verkeersongeval instonden voor uw zorgen.

Derhalve is er geen familiaal, noch een medisch beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende een verwijdering naar uw land van herkomst, herhalen we dat het CGVS concludeerde dat na grondige analyse van de beschikbare informatie er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de wet van 15 december 1980 is.

Tot slot merken we op dat dé kennis, vaardigheden en ervaring die u gedurende uw verblijf van bijna 5 jaar in België opdeed, geenszins verloren gaan en door u aangewend kunnen worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 11, §3, 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, de hoorplicht, artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). Zij verwijt de verwerende partij ook een manifeste beoordelingsfout te hebben begaan.

Het middel luidt als volgt:

"Artikel 11, § 3, tweede en derde lid van de wet van 15 december 1980 bepalen: (...). Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 bepaalt: (...). Uit deze wetsbepalingen vloeit voort dat bij het nemen van een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten rekening moet worden gehouden met:

- het gezins- en familieleven van de betrokkene, en de aard en de hechtheid van de gezinsband
- de duur van het verblijf in België
- het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst
- de gezondheidstoestand van de betrokkene.

1. Verzoeksters gezondheidstoestand

a. Motivering door verwerende partij

Verwerende partij verwijt verzoekster vooreerst dat zij niet heeft gereageerd op de per aangetekend schrijven verzochte uitnodiging om alle documenten en elementen aan te brengen die een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden. Verwerende partij benadrukt in de bestreden beslissing tot tweemaal toe een aangetekend schrijven tot verzoekster te hebben gericht om de in dit opzicht relevante informatie aan te leveren. Tot het tweede aangetekend schrijven werd besloten gezien het feit dat verzoekster tijdens het gehoor bij het CGVS zou hebben aangegeven diverse medische problemen te hebben en zij geen gevolg had gegeven aan het eerste aangetekend schrijven. Verwerende partij merkt op dat uit informatie van de postdiensten blijkt dat dit tweede aangetekend schrijven op 25/05/2018 zonder succes werd aangeboden en dat een bericht werd achtergelaten waarin vermeld stond dat het aangetekend schrijven in een postpunt beschikbaar was.

Het aangetekend schrijven werd echter niet afgehaald. De DVZ ontving van verzoekster geen nieuwe documenten of elementen.

Wat betreft verzoeksters gezondheidstoestand vermeldt de bestreden beslissing verder het volgende:

"Dienaangaande merken we op dat u tijdens uw asielaanvraag bij de DVZ tijdens uw gehoor d.d. 11/07/2013 verklaarde last te hebben van gastritis, uw bloeddruk en diabetes. Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 diverse medische problemen te ervaren, waarvan enkele zich manifesteerden tijdens uw verblijf in uw land van herkomst, onder andere omdat u er betrokken zou zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval U gaf aan hartproblemen te hebben gehad in augustus 2016, gevolgd door een opflakking van uw diabetes die niet gestabiliseerd raakte. Vervolgens zou u, zoals vermeld, op 16/03/2017 betrokken zijn geraakt in een waar verkeersongeval, waarbij u ernstige verwondingen opliep aan uw beide knieën, uw heup en een wonde in het aangezicht. We herhalen dat de DVZ u tweemaal een aangetekend schrijven stuurde teneinde u de mogelijkheid te bieden alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten. Het tweede aangetekend schrijven d.d. 23/05/2018 vermeldde de specifieke vermelding alle elementen aangaande uw medische situatie over te maken, doch ook hier gaf u geen gevolg aan. Zodoende beschikt de DVZ niet over formele elementen die uw vermeende medische problemen, zoals vermeld tijdens uw asielaanvraag d.d. 11/07/2013 en uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 aangehaald, staven. Derhalve zijn wij op heden niet in het bezit van formele elementen die uw vermeende medische problemen die een terugkeer naar uw land in de weg staan staven (eigen onderlijning)

b. Elementen i.v.m. de medische problemen van verzoekster in het bezit van verwerende partij

Verwerende partij kan niet gevolgd worden in haar bewering dat:

"Zodoende beschikt de DVZ niet over formele elementen die uw vermeende medische problemen, zoals vermeld tijdens uw asielaanvraag d.d. 11/07/2013 en uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 aangehaald, staven. Derhalve zijn wij op heden niet in het bezit van formele elementen die uw vermeende medische problemen die een terugkeer naar uw land in de weg staan staven [..

Immers, ondanks het feit dat verzoekster geen gevolg gegeven heeft aan de uitnodiging om eventuele nieuwe documenten en elementen aan te brengen, bevatte het administratief dossier al verschillende formele documenten die haar precare gezondheidstoestand aantoonde.

Het gaat met name om:

- Een medisch rapport van Dr. B(...) B(...) dd. 22/11/2017 (stuk 2).
- Kopieën van medische rapporten van verzoeksters hospitalisaties in Rusland (stuk 3)
- Kopieën van drie Russische psychiatrische attesten (stuk 3)

Dat deze documenten zich reeds in het administratief dossier van verzoekster bevonden, blijkt duidelijk uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van de vluchtelingenstatus d.d. 19 december 2017:

"U legde nog volgende stukken neer: een historiek van de gebeurtenissen tijdens uw terugkeer, opgesteld door uw dochter M(...), een medisch rapport opgesteld door dr. B(...) (huisarts), kopies van medische rapporten van de hospitalisaties van uw broer, kopies van medische rapporten van uw hospitalisaties in de Russische Federatie, kopies van drie Russische psychiatrische attesten, een kleurenkopie van een medisch rapport van de hospitalisatie van uw zus in september 2016." (eigen onderlijning)

Uit deze documenten blijkt dat verzoekster onder meer lijdt aan (stuk 2):

- Diabetes type II
- Lumbale artrose met radiculopathie L5S1
- Arteriële hypertensie (HTA)
- Diepe veneuze trombose in maart en november 2017
- Cataract aan beide ogen
- Slechthorendheid
- Posttraumatische stress
- Ernstige angst- en depressiestoornissen
- Beginnende dementie

Bovendien wordt in het medisch rapport van Dr. B(...) vastgesteld dat verzoekster in maart 2017 een polytrauma opliep (dit was het gevolg van het ernstig verkeersongeluk waarbij verzoekster in Rusland betrokken raakte) met ernstige letsels als gevolg, waaronder een hersenschudding en verscheidene breuken.

Uit een recenter rapport van Dr. B(...) d.d. 5 juli 2018 (dat geen deel uitmaakt van het administratief dossier; stuk 4) blijkt bovendien dat verzoekster als gevolg van dit ongeluk verschillende chirurgische ingrepen heeft moeten ondergaan:

- Stabilisatie en immobilisatie van de luxatie van de heup (linkse achterzijde) en van de fractuur, van de linker-heupkom (maart 2017)
- Stabilisatie en immobilisatie van een breuk in de linkerknieschijf (maart 2017)
- Stabilisatie en ingipsing van de rechterknie (maart 2017)
- Osteosynthese van de linkerknieschijf (april 2017)
- Osteosynthese van de heup en van de linker heupkom (april 2017)
- Totale linker heupprothese (februari 2018)
- Prothese van de linkerknie (april 2018)

De knieprothese is recent ernstig geïnfecteerd geraakt, waardoor een eventuele herneming van de chirurgische ingreep overwogen wordt (stuk 4).

Dr. B(...) stelde in het rapport d.d. 22 november 2017 (deel van het administratief dossier) vast dat verzoekster ernstig gehandicapt is en daarbij de permanente hulp van derden nodig heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat deze medische info, die nochtans deel uitmaakte van het administratief dossier op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, in rekening is genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. Het feit dat verwerende partij enkel verwijst naar verklaringen van verzoekster tijdens het gehoor bij de DVZ d.d. 11/07/2017 en bij het CGVS d.d. 23/11/2017 doet vermoeden dat met deze documenten geen rekening werd gehouden.

"Verwerende partij heeft verzoekster weliswaar tot tweemaal toe uitgenodigd om nieuw elementen met betrekking tot haar gezondheidstoestand aan te leveren. Bij gebrek aan respons had zij zich evenwel niet mogen vergenoegen met de verklaring niet in het bezit te zijn van formele elementen inzake de medische problemen van verzoekster, daar zij wel degelijk over de voornoemde elementen uit het administratief dossier beschikte. Verwerende partij was dus op de hoogte, of diende op de hoogte te zijn, van de betreffende stukken.

De op verwerende partij rustende zorgvuldigheidsplicht legt haar de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Dit impliceert onder meer dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het desbetreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Gezien verwerende partij in casu niet alle beschikbare elementen van het dossier in aanmerking heeft genomen bij het nemen van de bestreden beslissing, moet dan ook worden geconcludeerd dat zij de zorgvuldigheidsplicht geschonden heeft.

Op verwerende partij rust eveneens een materiële motiveringsplicht, op basis waarvan Uw Raad bevoegd is om na te gaan of verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen¹. Gezien verwerende partij in casu niet alle beschikbare feitelijke gegevens in acht genomen heeft bij het nemen van de bestreden beslissing en derhalve niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, heeft zij de materiële motiveringsplicht geschonden.

In het geval verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing wel rekening gehouden zou hebben met de voormelde stukken uit het administratief dossier, moet worden vastgesteld dat dit geenszins blijkt uit de bestreden beslissing. In dat geval moet dan ook worden besloten tot een schending van de formele motiveringsplicht, gezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de elementen die door verwerende partij in overwegingen moeten worden genomen, in de besluitvorming werden betrokken.

Tot slot komt uit de bestreden beslissing naar voor dat verwerende partij wel degelijk op de hoogte was van haar precare gezondheidstoestand:

"[...] Dienaangaande merken we op dat u tijdens uw asielaanvraag bij de DVZ tijdens uw gehoor d.d. 11/07/2013 verklaarde last te hebben van gastritis, uw bloeddruk en diabetes. Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 diverse medische problemen te ervaren, waarvan enkele zich manifesteerden tijdens uw verblijf in uw land van herkomst, onder andere omdat u er betrokken zou zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval. U gaf aan hartproblemen te hebben gehad in augustus 2016, gevolgd door een opflakking van uw diabetes die niet gestabiliseerd raakte. Vervolgens zou u, zoals vermeld, op 16/03/2017 betrokken zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval, waarbij u ernstige verwondingen opliep aan uw beide knieën, uw heup en een wonde in het aangezicht. [...]"

In het licht van het feit dat verwerende partij op de hoogte was van de vele gezondheidsproblemen waarvan de bestreden beslissing melding maakt, meent verzoekster dat verwerende partij een manifeste beoordelingsfout gemaakt heeft bij de appreciatie van haar gezondheidstoestand.

De bestreden beslissing moet dan ook vernietigd worden.

2. Verzoeksters gezins- en familieleven en de aard en de hechtheid van de gezinsband

a. Motivering door verwerende partij

Verwerende partij verwijst vooreerst naar verzoeksters gezins- en familieleden in Rusland (en Tsjetsjenië), m.n. twee dochters, en broer en een halfzus. Vervolgens merkt zij op dat verzoeksters in België verblijvende dochter legaal in België verblijft en bovendien de Belgische nationaliteit heeft. Ze verwijst in deze context naar artikel 8 EVRM, maar stelt wat dit betreft evenwel niet in het bezit te zijn van bewijzen van een meer dan normale band van afhankelijkheid tussen verzoekster en haar meerderjarige in België verblijvende dochter.

b. Band van afhankelijkheid tussen verzoekster en haar in België verblijvende dochter

Opnieuw kan verwerende partij niet gevolgd worden wanneer zij stelt niet in het bezit te zijn van bewijzen van een meer dan normale band van afhankelijkheid tussen verzoekster en haar meerderjarige in België verblijvende dochter.

Wat betreft de beoordeling van de afhankelijkheidsrelatie tussen ouders en meerderjarige kinderen heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat rekening moet worden gehouden met financiële of materiële afhankelijkheid alsook de mate van reële afhankelijkheid, onder meer omwille van een gezondheidstoestand:

'2.17 [...] Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is een bepaling die erop is gericht te waarborgen dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening houdt met welbepaalde omstandigheden en fundamentele rechten, pijnde het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals artikel 8 van het EVRM, en noodzaakt een individueel onderzoek opdat wordt gewaarborgd dat de gemachtigde bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten, met name het belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling. De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op het bestreden bevel. Bijgevolg gaat hij na of het bestuur alle relevante feiten en omstandigheden op zorgvuldige en kennelijk redelijke wijze in zijn besluitvorming aangaande het bestreden bevel heeft betrokken.
[...]

2.19 [...] Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, f 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M.J. Zwitserland, § 59; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76).

Bijkomende elementen die in overweging kunnen worden genomen zijn onder meer de financiële of materiële afhankelijkheid van de ouder ten aanzien van het meerderjarig kind of vice versa, de mate van

reële afhankelijkheid van het meerderjarig kind ten aanden van de ouder of vice versa (bv. omwille van een gezondheidstoestand), de reële banden tussen beiden. Er moet op afdoende wijze worden aangetoond dat er in casu sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen het meerderjarige kind en de ouders." (eigen onderlijning)

In casu beschikte verwerende partij wel degelijk over informatie die wijst op een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsband tussen verzoekster en haar in België verblijvende dochter M(...).

Vooreerst had verwerende partij weet van de preciaire gezondheidstoestand van verzoekster, op basis waarvan kan worden vastgesteld dat zij in elk geval een ernstig gehandicapte en erg zorgbehoevende vrouw is die sterk afhankelijk is van de permanente hulp van derden, zoals ook blijkt uit het medisch rapport van Dr. B(...) d.d. 22.11.2017 (stuk 2, onderdeel van het administratief dossier).

Verwerende partij was ook op de hoogte, of moest op de hoogte zijn, van het feit dat verzoekster bij haar dochter M(...) inwoont, die de zorg voor haar moeder op zich neemt.

Haar dochter M(...) is bovendien zelf arts en is in die hoedanigheid een zeer belangrijke ondersteuning voor verzoekster. Omwille van de complexe combinatie van aandoeningen waaraan verzoekster lijdt is een nauwe opvolging noodzakelijk, opvolging die haar dochter M(...) waarneemt.

Uit het gehoorverslag van het CGVS d.d. 23.11.2017, waarnaar in de bestreden beslissing veelvuldig wordt verwezen, blijkt verschillende keren dat verzoekster rust op de zorg en medische ondersteuning van haar dochter:

"AZ blijkt erg slecht te been en heeft ondersteuning nodig om te kunnen stappen. PO spreekt dochter M(...) aan die in de wachtzaal zit, om moeder te helpen. M(...) geeft aan dat haar moeder dringend medicatie moet innemen en vraagt toestemming. PO vraagt welke medicatie het betreft. M(...) geeft aan dat het om Valium gaat, en dat AZ anders hysterisch zou kunnen worden. [...]" (p. 8)

"Ik ben niet regelmatig in behandeling geweest, maar mijn dochter zei dat ze zelf arts is en het zelf kan doen. Ze heeft een aantal mensen geraadpleegd en wist wat te doen. [...]" (p. 10)

"Bovendien is mijn dochter arts en ik zou ik graag door haar verder begeleid worden." (p. 12)

Verzoekster heeft dus duidelijk een bijzondere materiële/financiële (zij woont in bij haar dochter) alsook, omwille van haar grote zorgbehoevendheid met haar dochter als begeleidende arts, reële afhankelijkheidsband met haar dochter M(...).

Gezien verwerende partij op de hoogte was, of diende te zijn, van deze informatie, moet worden besloten dat zij niet alle relevante feiten en omstandigheden op zorgvuldige en kennelijk redelijke wijze in haar besluitvorming aangaande het bestreden bevel heeft betrokken, en dat zij zodoende de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht geschonden heeft.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd.

Gezien de bijzondere afhankelijkheidsband tussen verzoekster en haar dochter M(...), valt hun relatie onder de bescherming van het gezinsleven vervat in artikel 8 van het EVRM.

In dat opzicht moet erop worden gewezen dat volgens vaste rechtspraak van Uw Raad, conform de rechtspraak van het EHRM op dit punt, een beslissing die een eind maakt aan een eerder verkregen verblijfstitel (zoals een beslissing tot beëindiging van verblijf, waarvan in casu sprake) sowieso een inmenging vormt in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. In dergelijke gevallen dient het tweede lid van artikel 8 EVRM in overweging genomen te worden.

Conform het tweede lid van artikel 8 EVRM is een inmenging in het privé- en gezinsleven door het openbaar gezag geoorloofd voor zover ze bij wet voorzien is (legaliteit), ze berust op een legitiem doel (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om een van deze legitieme doelen te bereiken (proportionaliteit).

Conform de rechtspraak van Uw Raad dient de proportionaliteitstoets als volgt te worden geïnterpreteerd:

"Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het

handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/ Oostenrijk (GK), § 76).”

Uw Raad meent bovendien dat:

‘Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, §83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een 70 nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.’

In het licht van de hierboven opgesomde elementen waarvan verwerende partij kennis had (of had moeten hebben), moet worden besloten dat zij deze verplichting tot nauwkeurig onderzoek niet heeft waargenomen.

In casu moet worden vastgesteld dat de hierboven aangetoonde bijzondere afhankelijkheidsband tussen verzoekster en haar in België verblijvende dochter een factor is die de disproportionaliteit van de inmenging in hun gezinsleven bijzonder versterkt. Omwille van haar ernstige gezondheidsproblemen is verzoekster immers erg afhankelijk van de zorg en begeleiding van haar medisch geschoolde dochter, die omwille van haar medische kennis ideaal geplaatst is om de complexe medische problemen van haar moeder de nauwe opvolging te geven die ze behoeven. Er is in voorliggend geval dan ook geenszins sprake van een fair balance tussen het belang van verzoekster en haar familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds. De inmenging in hun gezinsleven is disproportioneel tegenover het nagestreefde algemeen belang.

Gezien het feit dat verzoeksters dochter de Belgische nationaliteit heeft en hier in België vier kinderen heeft en als arts werkt, is het ondenkbaar dat zij haar moeder zou vergezellen naar Rusland. Het is dus uitgesloten dat zij hun gezinsleven elders verderzetten. Een verwijdering van verzoekster zou derhalve de voortzetting van het gezinsleven van verzoekster en haar dochter definitief onmogelijk maken.

In het licht van de specifieke context moet dan ook worden besloten dat de beëindiging van het verblijf van verzoekster een disproportionele inmenging in haar gezinsleven uitmaakt, en derhalve een schending vormt van artikel 8 EVRM.

3. Verzoeksters recht om te worden gehoord

Verzoekster merkt op dat zij niet op de hoogte was van de uitnodiging vanwege de DVZ om alle documenten en elementen aan te brengen die zij relevant achtte bij de correcte inschatting van haar situatie. Zij verklaart geen van beide aangetekende zendingen noch het bericht met de uitnodiging om de tweede zending in het postpunt op te halen, te hebben ontvangen.

Verwerende partij geeft in de bestreden beslissing zelf aan dat verzoeksters gebrek aan respons op het eerste aangetekend schrijven haar aanzette tot het herhalen van haar uitnodiging door middel van een tweede aangetekend schrijven, gelet op de diverse medische problemen waarvan verzoekster eerder in de procedure melding gemaakt had. Verzoeksters gebrek aan reactie kwam verwerende partij dus vreemd en opvallend voor, gelet op haar specifieke situatie.

In het licht van de zorgvuldigheidsplicht die op verwerende partij rust, en die haar verplicht haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en ervoor te zorgen dat alle aspecten van het dossier behoorlijk onderzocht worden opdat zij een beslissing kan nemen met kennis van zaken, kan niet worden ingezien waarom verwerende partij geen verdere stappen heeft ondernomen om de situatie van verzoekster te onderzoeken, in het bijzonder gezien zij naar eigen zeggen op de hoogte was van het feit dat verzoekster met diverse medische problemen kampte.

In dit opzicht moet erop gewezen worden dat artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest EU) het recht bevat te worden gehoord alvorens een nadelige individuele beslissing genomen wordt. Het hoorrecht vervat in artikel 41 Handvest EU is bovendien een toepassing van het algemeen beginsel van het Unierecht en is eveneens verankerd in het Belgisch administratief recht als het algemeen beginsel Audi alteram partem.

Opdat dit algemeen beginsel toepassing vindt dient de bestreden beslissing binnen de werkingssfeer van het Unierecht te vallen. Wat dit betreft, oordeelde Uw Raad eerder:

'Wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft, staat het buiten twijfel dat het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten een bezwarend besluit betreft dat de belangen van betrokken vreemdeling ongunstig kan beïnvloeden, bovendien is een bevel om het grondgebied te verlaten een verwijderingsmaatregel in de zin van artikel 6 van de lichtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna verkort de Terugkeerrichtlijn), dus is het Unierecht, en derhalve ook het hoorrecht als algemeen beginsel van Unierecht, van toepassing. De Raad wijst op het belang van het hoorrecht in het kader van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker eveneens door het bestreden bevel geschonden acht. Deze bepaling die de omzetting vormt van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn, voorliet uitdrukkelijk dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet maakt dan ook een individueel onderzoek noodzakelijk. Opdat deze verplichting tot het voeren van een individueel onderzoek in het kader van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, als omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn, een nuttig effect kent, dient de betrokken vreemdeling in staat te worden gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure waarbij een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, aangezien in de huidige stand van de procedure niet kan worden uitgesloten dat een dergelijk besluit de belangen van een vreemdeling aanmerkelijk ongunstig kan beïnvloeden. Het arrest Boudjlida legt dienaangaande de verantwoordelijkheid heel duidelijk bij de lidstaten door te stellen dat wanneer de bevoegde nationale autoriteit voornemens is een terugkeerbesluit int te vaardigen, zij dus gehouden is aan de door artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn (zoals omgezet in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet) opgelegde verplichtingen te voldoen en zij de betrokkene daarover moet horen, in die zin dat de derdelander naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar moet kunnen maken over de onrechtmatigheid van zijn verblijf en over de redenen die overeenkomstig het nationale recht kunnen rechtvaardigen dat die autoriteit afgiet van de vaststelling van een terugkeerbesluit en waarbij de betrokkene zich tijdens het gehoor coöperatief moet opstellen (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, §'n 49, 50 en 55).

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat het hoorrecht als algemeen Uniebeginsel in casu van toepassing is.

Conform de rechtspraak van het Hof van Justitie (M.G c. N.R. du 10 september 2013), meermaals bevestigd door Uw Raad, kan een schending van het hoorrecht maar tot nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden mits de betrokkene aannemelijk maakt dat de administratieve procedure bij gebrek aan deze schending tot een ander resultaat had kunnen leiden.

In voorliggend geval kon verzoekster niet weten dat men de eerder ingediende documenten inzake haar medische toestand niet in rekening zou brengen voor de beoordeling van haar gezondheidstoestand bij het nemen van de bestreden beslissing.

Indien zij de kans had gekregen gehoord te worden voorafgaand aan de bestreden beslissing, had zij de complexiteit en ernst van haar gezondheidstoestand volledig kunnen doen blijken. Deze complexiteit, die het gevolg is van verschillende chronische fysieke aandoeningen (hartaandoening, diabetes, ...), andere fysieke aandoeningen (heupprothese, knieprothese...) en psychische aandoeningen (posttraumatische stress, angst- en depressiestoornis...) is nu geenszins in aanmerking genomen.

Zij had bovendien de recente ernstige verslechtering van haar gezondheidstoestand kunnen doen blijken, zoals blijkt uit het medisch rapport van Dr. B(...) d.d. 5.07.2018 (stuk 4). Uit dit rapport blijkt inderdaad dat de knieprothese die verzoekster in april 2018 kreeg, recent ernstig geïnfecteerd is geraakt, waardoor een eventuele herneming van de chirurgische ingreep overwogen wordt.

Het rapport maakt bovendien melding van een recente hospitalisatie omwille van een longembolie.

Verzoekster had eveneens, indien zij gehoord zou zijn, een duidelijk licht kunnen werpen op de bijzondere afhankelijkheidsband die zij ten opzichte van haar dochter M(...) heeft.

Deze informatie had zonder twijfel een heel ander licht kunnen werpen op de zaak. Het uitoefenen van het hoorrecht had derhalve kunnen leiden tot een heel ander resultaat, en moet dus volle toepassing kennen in voorliggende zaak.

In het licht van het feit dat verwerende partij op de hoogte was van de zeer precare gezondheidstoestand van verzoekster en derhalve wist dat een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel op het grondgebied te verlaten in verzoeksters omstandigheden zeer verregaande gevolgen kon hebben, en dat zij op de hoogte was van het feit dat verzoekster minstens het tweede aangetekend schrijven niet had toegekregen, had zij op grond van de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht het initiatief moeten nemen verzoekster voorafgaand aan de beslissing te horen om duidelijkheid te scheppen over verzoeksters omstandigheden. Er is dan ook sprake van een schending van de hoorplicht. De bestreden beslissing moet daarom vernietigd worden.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet, verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Artikel 11, §3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 3.

De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een

internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken."

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

2.3. In een eerste middelonderdeel bespreekt de verzoekende partij haar gezondheidstoestand.

De bestreden beslissing stelt hierover het volgende:

"Dienaangaande merken we op dat u tijdens uw asielaanvraag bij de DVZ tijdens uw gehoor d.d. 11/07/2013 verklaarde last te hebben van gastritis, uw bloeddruk en diabetes. Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 diverse medische problemen te ervaren, waarvan enkele zich manifesteerden tijdens uw verblijf in uw land van herkomst, onder andere omdat u er betrokken zou zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval. U gaf aan hartproblemen te hebben gehad in augustus 2016, gevolgd door een opflakking van uw diabetes die niet gestabiliseerd raakte. Vervolgens zou u, zoals vermeld, op 16/03/2017 betrokken zijn geraakt in een zwaar verkeersongeval, waarbij u ernstige verwondingen opliep aan uw beide knieën, uw heup en een wonde in het aangezicht. We herhalen dat de DVZ u tweemaal een aangetekend schrijven stuurde teneinde u de mogelijkheid te bieden alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten. Het tweede aangetekend schrijven d.d. 23/05/2018 vermeldde de specifieke vermelding alle elementen aangaande uw medische situatie over te maken, doch ook hier gaf u geen gevolg aan. Zodoende beschikt de DVZ niet over formele elementen die uw vermeende medische problemen, zoals vermeld tijdens uw asielaanvraag d.d. 11/07/2013 en uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 aangehaald, staven. Derhalve zijn wij op heden niet in het bezit van formele elementen die uw vermeende medische problemen die een terugkeer naar uw land in de weg staan staven, noch zijn wij in het bezit van bewijzen van een meer dan normale band van afhankelijkheid tussen u en uw meerderjarige in België verblijvende dochter.

Bovendien wijzen we er op dat u tijdens uw asielaanvraag d.d. 11/07/2013 aan de DVZ verklaarde een in Moskou en een in Tsjetsjenië verblijvende dochter te hebben, evenals een in Tsjetsjenië verblijvende broer en halfzus. Uit uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 blijkt dat u naar uw land van herkomst terugkeerde om uw broer te bezoeken en bovendien bleek dat uw beide in de Russische Federatie verblijvende dochters na uw betrokkenheid in het verkeersongeval instonden voor uw zorgen."

De verzoekende partij erkent dat zij geen gevolg heeft gegeven aan de beide uitnodigingen om eventueel nieuwe documenten te verschaffen. Zij stelt dat het administratief dossier reeds verschillende documenten betreffende haar precare gezondheidstoestand bevatte voor het nemen van de bestreden beslissing. Zij betoogt dat er met deze medische gegevens geen rekening is gehouden en dat de verwerende partij niet mocht stellen dat zij niet in het bezit was van formele elementen inzake de medische problemen. Zij stelt dat de bestreden beslissing op dit vlak onzorgvuldig is. Ten slotte stelt zij dat uit de bestreden beslissing blijkt dat zij wel degelijk op de hoogte was van de precare gezondheidstoestand.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, neemt de bestreden beslissing wel degelijk de recente medische elementen die tot het administratief dossier behoren mee in overweging. Zo wordt er inderdaad gewag gemaakt van het verkeersongeluk waar de verzoekende partij in betrokken geraakte in het land van herkomst in maart 2017. Verzoekende partij is tot tweemaal toe niet ingegaan op de uitnodiging gericht per aangetekend schrijven op 27 april 2018 en op 23 mei 2017 om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan zij het nodig acht de Dienst Vreemdelingenzaken in kennis te stellen teneinde haar situatie correct in te schatten van die aard een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te kunnen beïnvloeden.

De Raad stelt vast dat de gemachtigde in de bestreden beslissing een opsomming maakt van de medische problemen van de verzoekende partij, waarna wordt gesteld dat zij de mogelijkheid aan de verzoekende partij heeft geboden om nieuwe documenten over te leggen om haar situatie correct in te schatten, waar niet werd in op ingegaan. Het is niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om een opsomming te maken op basis van de gegevens in het administratief dossier om vervolgens aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven om nieuwe documenten neer te leggen. De Raad benadrukt nogmaals dat de verzoekende partij niet is ingegaan op deze uitnodigingen. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt in het kader van een wederkerig bestuursrecht, immers evenzeer op de rechtsonderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE). De verzoekende partij kan haar eigen in gebreke blijven niet zonder meer afwentelen op de verwerende partij. De verzoekende partij maakt namelijk niet aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken bij te brengen. Verder toont zij ook niet concreet aan met welke medische elementen, die zich in het administratief dossier bevonden voor het nemen van de bestreden beslissing, niet of niet voldoende aan bod zijn gekomen in de bestreden beslissing.

Waar de verzoekende partij verwijst naar een recent medisch rapport, dient te worden gesteld dat zij dit niet voor de eerste keer kan inroepen voor de Raad. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

Het eerste middelonderdeel kan niet worden aangenomen.

2.4. In het tweede middelonderdeel bespreekt de verzoekende partij haar gezins- en familielevens en de aard en de hechtheid van de gezinsband.

De bestreden beslissing stelt hierover het volgende:

"U werd op 27/04/2018 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister werd gestuurd, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Blijkens informatie van de postdiensten werd dit aangetekend schrijven op 02/05/2018 afgeleverd. We merken evenwel op dat u geen gevolg gaf aan dit schrijven. Gelet op het feit dat u tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 verklaarde diverse medische problemen te hebben en u geen gevolg gaf aan ons eerste aangetekend schrijven d.d. 27/04/2018, werd op 23/05/2018 een nieuw aangetekend schrijven verstuurd, met volgende uitdrukkelijke opmerking: "Op 27/04/2018 werd u deze vragenlijst reeds via aangetekend schrijven bezorgd, doch tot op heden mochten wij hier geen antwoord op ontvangen. Tijdens uw gehoor bij het CGVS d.d. 23/11/2017 verklaarde u diverse medische problemen te ervaren. Aangezien de DVZ niet in het bezit is van elementen die deze medische problemen staven, verzoeken wij u uitdrukkelijk deze aan de DVZ te bezorgen, samen met de ingevulde vragenlijst". Blijkens informatie van de postdiensten werd dit aangetekend schrijven op 25/05/2018 zonder succes aangeboden en werd een bericht bij u achtergelaten waarin vermeld staat dat het aangetekend schrijven in een postpunt beschikbaar was voor afhaling. U ging dit aangetekend schrijven evenwel niet afhalen en derhalve kan de DVZ bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten, enkel rekening houden met de actueel in uw administratief dossier aanwezige elementen. Hierbij wordt, in toepassing van artikel 11, § 3, derde lid, (en van artikel 74/13) van de wet van 15 december 1980, rekening gehouden met de aard en de hechtheid van uw gezinsband, met de duur van uw verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

Wat mogelijke gezins- of familiebanden in België betreft, merken we op dat u tijdens uw gehoor in het kader van uw asielaanvraag bij de DVZ d.d. 11/07/2013 verklaarde dat uw echtgenoot op 16/03/2012, uw vader in 1968 en uw moeder in 2005 overleden. U verklaarde een dochter (Z(...)) te hebben die op dat ogenblik in Moskou (Rusland) verbleef, een dochter (M(...)) die op dat ogenblik in Tsjetsjenië verbleef en een dochter (M(...)) die op dat ogenblik in België verbleef. Tot slot maakte u gewag van een in Tsjetsjenië verblijvende broer en halfzus. Betreffende de aanwezigheid in België van uw dochter, merken we op dat raadpleging van het Rijksregister aantoont dat zij effectief legaal in België verblijft en de Belgische nationaliteit bezit. Het familie- en gezinsleven in de zin van het EVRM haalt de aard en de hechtheid van de gezinsband aan, namelijk de band tussen partners en tussen ouders en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, in casu uw meerderjarige dochter, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen.

(...)

Derhalve zijn wij op heden niet in het bezit van formele elementen die uw vermeende medische problemen die een terugkeer naar uw land in de weg staan staven, noch zijn wij in het bezit van bewijzen van een meer dan normale band van afhankelijkheid tussen u en uw meerderjarige in België verblijvende dochter."

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst (artikel 11 §3, tweede lid Vreemdelingenwet) en de gezondheidstoestand van de betrokkene (artikel 74/13 Vreemdelingenwet).

Wanneer een risico van schending van het respect voor het gezinsleven wordt aangevoerd, dient de Raad in de eerste plaats na te gaan of er een gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of de verzoekende partij zich kan beroepen op artikel 8 van het EVRM. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is. De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven is een feitenkwestie. Bijgevolg dient er te worden nagegaan of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gestoeld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

De relatie tussen meerderjarige gezinsleden valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33). De verzoekende partij toont het bestaan van dergelijke banden niet aan. In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij aan bij haar dochter in België in te wonen en materieel en financieel van haar afhankelijk te zijn. In het kader van de procedure bij de Raad tegen de beslissing van het CGVS werden fotokopieën neergelegd waaraan met treintickets e.a. waaronder een kopie waaruit zou moeten blijken dat net voor haar reis de dochter van de verzoekende partij een groot bedrag heeft opgenomen. Uit de loutere vaststelling dat een som geld werd afgehaald kan de bestemming voor dit geld niet worden afgeleid. Er wordt geen bewijs voorgebracht van enige financiële afhankelijkheid. De elementen die verzoekende partij pas bij het verzoekschrift opwerpt werden niet ter kennis gebracht van de verwerende partij waardoor zij er ook geen rekening mee kon houden.

De verzoekende partij toont niet aan waarom zij het privé-en gezinsleven niet elders dan in België zou kunnen voortzetten. Er weze aan herinnerd dat de verzoekende partij in Rusland nog twee dochters heeft, alsook een broer en een zus. Zij zal daar in familiale kring kunnen ondersteund worden met haar gezondheidsproblemen, zoals dat gedurende bijna anderhalf jaar het geval was toen zij ononderbroken in Rusland verbleef. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij een band van afhankelijkheid heeft met haar dochter woonachtig in België. Na haar verkeersongeval verklaarde de verzoekende partij zelf te zijn teruggereisd van Moskou naar Tsjetsjenië en daar verzorgd werd door één van haar twee dochters die in Rusland wonen.

Het tweede middelonderdeel kan niet worden aangenomen.

2.5. In een derde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat zij niet op de hoogte was van de uitnodigingen van de verwerende partij om de voor haar nuttige elementen voor te leggen. Zij betoogt geen van beide aangetekende zendingen noch de uitnodiging om de tweede zending in het postpunt af te halen, te hebben ontvangen. Zij stelt dat de verwerende partij haar had moeten horen, zodat zij melding kon maken van recente ontwikkelingen in verband met haar medische problematiek en in verband met de band met haar dochter.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot loutere beweringen waar zij stelt dat zij niet op de hoogte was van de uitnodigingen van de verwerende partij omdat zij de zendingen niet zou ontvangen hebben noch de uitnodiging om de tweede zending in het postpunt af te halen. Zij staft deze beweringen niet. De verzoekende maakt niet aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid was om te antwoorden op de uitnodigingen tot het neerleggen van stukken betreffende haar medische en familiale situatie. De verzoekende partij had derhalve de kans om alle voor haar nuttige elementen voor te leggen. Op deze manier is voldaan aan het doel van de hoorplicht en kan de verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat de verwerende partij haar alsnog had moeten horen.

Het derde middelonderdeel kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC